

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 358/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Ultima Ratio, s. r. o., 1. mája 709, Liptovský Mikuláš, zastúpenej advokátom JUDr. Milanom Žoldošom, advokátska kancelária JUDr. Milan Žoldoš, advokát, s. r. o., Karpatská 11, Poprad, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9 Cb 357/2015-46 z 30. mája 2016 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 13 Cob 236/2016-148 z 29. marca 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Ultima Ratio, s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. júla 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Ultima Ratio, s. r. o., 1. mája 709, Liptovský Mikuláš (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva

podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresný súd“) č. k. 9 Cb 357/2015-46 z 30. mája 2016 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) a rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) č. k. 13 Cob 236/2016-148 z 29. marca 2017 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že okresný súd napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe Združenia obcí „Mikroregión Turecká“ a zaviazal sťažovateľku ako žalovanú na zaplatenie sumy 3 564 € žalobcovi. Krajský súd napadnutým rozsudkom na odvolanie sťažovateľky potvrdil rozsudok okresného súdu.

3. Sťažovateľka vo svojej sťažnostnej argumentácii namieta nesprávne závery okresného súdu, ako aj krajského súdu, ktorý si v plnom rozsahu osvojil závery okresného súdu, a je toho názoru, že z dôvodu arbitrárnych záverov súdov oboch stupňov boli napadnutými rozsudkami porušené jej označené základné a iné práva.

4. Sťažovateľka napadnuté rozsudky okresného súdu a krajského súdu k sťažnosti nepripojila.

5. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa... na právo na súdu ochranu v zmysle čl. 46 Ústavy SR a právo na spravodlivý súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 9Cb 357/2015 - 46, zo dňa 30.5.2016 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob 236/2016 - 148, zo dňa 29.3.2017, porušené.

Ústavný súd SR zrušuje rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 9Cb 357/2015 - 46, zo dňa 30.5.2016, zrušuje rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob 236/2016-148, zo dňa 29.3.2017 a vracia vec Okresnému súdu Liptovský Mikuláš na opätovné konanie.

Sťažovateľ si neuplatňuje náhradu trov konania pred Ústavným súdom SR.“

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania musí sťažovateľ pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

9. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

10. Ústavný súd konštatuje, že v sťažovateľkou podanej sťažnosti absentuje podstatná náležitosť sťažnosti, a to pripojenie sťažovateľkou napadnutých rozhodnutí (rozsudku okresného súdu a rozsudku krajského súdu).

11. V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010).

12. Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, ktoré zakladajú dôvod na jej odmietnutie už len z tohto dôvodu.

13. Ústavný súd preto sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol a vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júla 2017